

Підзвітні особи зобов'язані подати до бухгалтерії підприємства разом із невикористаним залишком готівки Звіт про використання коштів, наданих на відрядження або під звіт про витрачання одержаних сум [4].

Отже, підзвітні особи, які відправляються у відрядження мають не лише уміти вирішувати поточні виробничо-господарські завдання на підприємстві, але й бути обізнаними із чинною законодавчо-нормативною базою, що регулює дане питання для недопущення перевитрат та невчасного повернення невитрачених коштів. Відповідно організований облік розрахунків з підзвітними особами в аспекті документування та відображення операцій на рахунках бухгалтерського обліку дозволить забезпечити достовірність звітних показників в аспекті дебіторської заборгованості та зобов'язань підприємства перед підзвітними особами.

Література.

1. Пантелєєв В. Облік операцій із підзвітними особами / В. Пантелєєв. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dtk.com.ua/debet/ukr/2001/08-09/08pr21.html>.

2. Овсюк Н.В. Бухгалтерський облік розрахунків з підзвітними особами / Н.В. Овсюк, А.М. Коблюк. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vtei.com.ua/images/OFF/bo/konf/2.pdf>.

3. Про затвердження Інструкції про службові відрядження в межах України та за кордон: наказ Міністерства фінансів України від 13.03.1998 № 59.

4. Про затвердження форми Звіту про використання коштів, виданих на відрядження або під звіт та Порядку його складання : наказ Міністерства фінансів України від 28.09.2015 № 841.

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ ЯК ОСНОВНИЙ МЕТОД КОНТРОЛЮ ЗАПАСІВ БЮДЖЕТНОЇ УСТАНОВИ

***РОМАНЧЕНКО Ю.О., К.Е.Н., ДОЦЕНТ,
ПОЛЄВ В.В., ЗДОБУВАЧ,
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ***

Інвентаризація є одним основним базовим елементом методу бухгалтерського обліку та контролю та висвітлюється працях багатьох вітчизняних вчених.

На нашу думку, С.В. Бардаш в своїх наукових працях розкрив

термін «інвентаризація» доволі повно. Він наголошує, що інвентаризація – це перевірка та оцінка фактичної наявності об'єкта контролю, якому притаманний комплекс наступних господарсько-правових ознак: наявність розпорядчого документа; здійснення дій колегіальним органом; встановлення кількісних і якісних характеристик об'єкта; реєстрація та оцінка фактів, нормативно-правове регулювання, рахункова та бухгалтерська обробка документів; узагальнення та реалізація результатів; прийняття рішень [1].

На етапі інвентаризації та обстеженні складського зберігання запасів, основними завданнями є: правильне визначення об'єктів запасів; встановити правильне застосування документальних методичних прийомів і способів.

Порядок проведення інвентаризації необоротних активів бюджетних установ регламентується Положенням з інвентаризації активів та зобов'язань № 879 від 02.09.2014 р. [4], відповідно до якої мають проводитися щорічні планові інвентаризації запасів перед складанням річної бухгалтерської звітності, але не раніше 1 жовтня звітного року.

Інвентаризація певних об'єктів запасів проводиться в такі терміни:

- сировини та матеріалів, пального, та інших матеріалів - не менше одного разу на рік, але не раніше першого жовтня;

- малоцінних і швидкозношуваних предметів – у міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, місцевих державних адміністраціях, їх управліннях (відділах), виконавчих органах місцевих рад – не менше одного разу на два роки, в інших установах – не менше одного разу на рік.

Для проведення інвентаризації наказом керівника установи створюється комісія з числа працівників установи за обов'язковою участі головного бухгалтера, яку очолює керівник установи або його заступник. Крім складу інвентаризаційної комісії, в наказі застерігаються порядок і терміни проведення інвентаризації, оформлення необхідної документації. До початку інвентаризації запасів перевіряються повнота і правильність ведення аналітичного обліку щодо таких цінностей і відповідність даних аналітичного обліку до даних синтетичного обліку [5].

Залежно від повноти охоплення перевіркою цінностей на об'єктах їх збереження під час ревізії можуть здійснюватись як повні, так і вибіркові та контрольні інвентаризації цінностей. Найефективнішою є повна інвентаризація матеріальних цінностей,

що забезпечує перевірку всіх їх видів і сортів. Повна інвентаризація цінностей у процесі ревізії може здійснюватися раптово на всіх об'єктах (складах, коморах) або по чергово (у два або три прийоми).

Одночасне здійснення інвентаризації цінностей в усіх місцях зберігання дає можливість попереджувати приховування нестач або надлишків цінностей

Через те, що повна інвентаризація потребує формування в короткий термін багатьох інвентаризаційних комісій (інколи одночасно), то під час ревізії може організовуватися на складах вибіркова інвентаризація. Суть її полягає в тому, що фактичною перевіркою охоплюються тільки окремі цінності. Така інвентаризація проводиться тоді, коли на складі порівняно недавно (наприклад, у межах одного кварталу) була здійснена повна інвентаризація.

Вибіркова інвентаризація цінностей не повинна бути лише формальною перевіркою. Якщо за окремими цінностями у картках (книгах) складського обліку є записи, здійснені «червоним сторно», або є великі суми нерухомих залишків цінностей, важливо забезпечити повну їх інвентаризацію.

Метод неперервної (перманентної) інвентаризації полягає в тому, що її проводять на підприємстві протягом усього року. Головною умовою визначення її повної номенклатури товарно-матеріальних цінностей так, щоб протягом року всі цінності були проінвентаризовані. В сучасних умовах за автоматизації ведення бухгалтерського обліку ця умова не є обтяжливою. Цей метод дає можливість не тільки здійснювати систематичний контроль за наявністю, зберіганням і використанням запасів на складах, але й допомагає оперативно виявити недоліки і помилки в аналітичному обліку [2].

Перевірка правильності відображення результатів інвентаризації за реєстрами бухгалтерського обліку передбачає: віднесення нестач і втрат понад норми природних втрат за рахунок винних осіб; передачу позовів на стягнення цих нестач у суд; списання їх у межах норм природних втрат на фактичні видатки; неповне оприбуткування згідно з обліковими реєстрами виявлених лишків матеріальних цінностей.

Література.

1. Бардаш С.В. Інвентаризація при аудиті виробничих запасів/ С.В. Бардаш // Республіканська науково-практична конференція з аудиту «Удосконалення національних нормативів аудиту». – Житомир : ЖІТІ, 2000. – С. 108-111.

2. Гуйда Л. Коли і для чого проводиться інвентаризація [Електронний ресурс] / Л. Гуйда. – Режим доступу : www.dtkk.com.ua/debet/ukr/2000/47.html

3. Гуцаленко Л.В. Державний фінансовий контроль : [навч. посібник] / Л.В. Гуцаленко, В.А. Дерій, М.М. Коцупатрій – К. : ЦУЛ, 2009. – 424 с.

4. Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань, затвердженим наказом МФУ № 879 від 02 вер. 2014 р. [Електронний ресурс] / Законодавство України. – Режим доступу : [http:// www.nau.kiev.ua](http://www.nau.kiev.ua).

5. Романченко Ю.О. Фінансовий контроль в бюджетних та фінансових установах : [навч. посіб.] / Ю.О. Романченко. – Полтава : ФОП Крюков, 2012. – 344 с.